

Arccal a vasút felé

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXII. évfolyam, 40. szám, 2018. október 5.

A Budapest–Pozsony–Brünn–Varsó gyorsvasút a visegrádi négyek közös politikai akarata, mondta hétfőn Sziijártó, legalábbis a kormány média szerint. Számunkra a fenti mondat csupán annyit jelent, hogy bakterlelkű kormányzatunk esze továbbra is újabb vasútvonalak létrehozása körül forog, egyik örültebb koncepció, mint a másik, de hát milyen is lehetne. Kormányzatunk e tekintetben nincs egyedül, az ötven feletti magyar férfilakosság zöme szegény sorban nőtt fel, gyerekkorában nem volt kisvasútja, és ezt a traumát haláláig ki nem heveri. Ismerünk ilyen, jólelkű, segítőkész, önzetlen ember, kormányzatunk poláris ellentéte, a bank éppen minden vagyonából kiforgatja, fedél se lesz a feje fölött, de mi fáj neki legjobban? Vagy húsz éve tervezi, hogy házának padlásszobájába vasútmodell terepasztalt telepít, csak hát a bank viszi a házat, úgyhogy se padlásszoba, se kisvasút.

Ez az, amibe a férfilélek beleroppan.

Kormányzatunknak persze könnyű, neki az uniós hatalmasságok építettek kisvasutat, olyat, mint az igazi, csak épp utasok nincsenek rajta, de talán építenek nagyot is, korszerűt, gyorsat, Varsóig menőt. Hogy milyen megfontolásból, az nem világos, talán azért, hogy lenyugodjon.